

Fredmans Epistel N.o 2

C. M. BELLMAN (1740-1795)

Allegretto

Nå skru-va fi - o - len, hej, spel- man skyn- da
Sätt dej du på sto- len och stryk din sil - ver
dej! Kä - ra sy - ster, hej! Sva - ra
sträng! Rö - da strå - ken släng och med
in - te nej, sva- ra ja så bli vi gla - da. Du
ar- men sväng, gör ej fi - o - len ska - da.
svet- tas, stor sak, i bränn- vin skall du ba - da, ty
un- der det- ta tak är Bac - chi la - da.
Gan - ska rik- tigt, ditt
kall är vik- tigt båd' för ö - ra, syn och smak.

CELLO

2 Bland nymfernas skara
är du omistlig man;
du båd vill och kan
mer än någon ann
de unga hjärtan binda,
och kärlekens snara
på dina strängar står;
varje ton du slår,
du ett hjärta får,
att konstigt sammanlinda.
Just på en minut
små ögon bliva blinda,
och flickorna till slut
de bli så trinda.
V:cello - - Hur du bullrar!
Men nymfen kullrar,
och du skrattar med din trut.

3 Jag älskar de sköna,
men vinet ändå mer;
jag på båda ser
och åt båda ler,
men skiljer ändå båda.
En nymf i det gröna
och vin i gröna glas:
lika gott kalas,
båda om mig dras.
Ge stråken mera kåda;
konfonium tag där
uti min gröna låda;
och vinet står ju här.
Jag är i våda.
V:cello - - Supa, dricka
och ha sin flicka
är vad Sancte Fredman lär.

Nå skruva fiolen

Fredmans Epistel N:o 2

1
Nå skruva fiolen,
hej, spelman, skynda dej!
Kära syster, hej!
Svara inte nej,
svara ja
så bli vi glada.
Sätt dej du på stolen
och stryk din silversträng!
Röda stråken släng
och med armen sväng,
gör ej fiolen skada!
Du svettas, stor sak,
i brännvin skall du bada,
ty under detta tak
är Bacchi lada.
V:cello --- Ganska riktigt,
ditt kall är viktigt
båd' för öra,
syn och smak.

2
Bland nymfernas skara
är du omistlig man;
du båd vill och kann
mer än någon ann
de unga hjärtan binda,
och kärlekens snara
på dina strängar står;
varje ton du slår,
du ett hjärta får,
att konstigt sammanlinda.
Just på en minut
små ögon bliva blinda,
och flickorna till slut
de bli så trinda

Fredmans Epistel Nr. 2

Nun, schraube (stimme) deine Geige,
hej, Spielmann, beeile dich!
Liebe Schwester, hej!
antworte (sage) nicht nein,
antworte ja,
so werden wir froh.
Setz du dich auf den Stuhl
und streiche deine Silbersaite!
Den roten Bogen schleudere
und mit den Armen schwinge,
beschädige nicht die Geige!
Du schwitzt, große Sache (was soll's?),
in Schnaps sollst du baden,
denn unter diesem Dach
ist Bacchus' Bude (Scheune).
Ziemlich richtig,
dein Amt (Beruf) ist wichtig
sowohl für (das) Ohr, Auge
als auch (für den) Geschmack.

Unter der Nymfenschar
bist du (ein) unentbehrlicher Mann;
beides willst und kannst du
mehr als irgendein anderer,
die jungen Herzen binden
und der Liebe Fallstricke
aus (auf) deinen Saiten locken (stehen);
(Mit) jedem Ton, den du schlägst,
bekommst du ein Herz (dazu)
Sich sonderbar zusammen zu winden.
Nur in einer Minute
die kleinen Augen werden blind,
und die Mädchen, zum Schluss,
werden so rund.

V:cello - - Hur du bullrar!
Men nymfen kullrar
och du skrattar med din trut.

3
Jag älskar de sköna,
men vinet ändå mer;
jag på båda ser
och åt båda ler,
men skiljer ändå båda.
En nymf i det gröna
och vin i gröna glas:
Lika gott kalas,
båda om mig dras.
Ge stråken mera kåda;
konfonium tag där
uti min gröna låda;
och vinet står ju här.
Jag är i våda.

V:cello - - Supa, dricka
och ha sin flicka
är vad Sancte Fredman lär.

Hörst du es lärmen (rumoren)!
Allein die Nymfe kugelt sich (kullert),
und du lachst mit deinem Maul
(deiner Schnauze)

Ich liebe die Schönen,
aber den Wein noch mehr;
ich blicke auf beide
und beide lächle ich an,
Aber ich trenne letztlich beide.
Eine Nymfe im Grünen
und Wein im grünen Glas:
Gleichermaßen (ein) guter Festschmaus,
beide um mich sich streiten.
Gib dem Bogen mehr Harz (Kolofonium),
Kolofonium nimm dort
aus meiner grünen Schublade;
und der Wein steht ja hier.
Ich bin irre (*auch*: Mir ist schwindelig
oder: Mein Geist schwindet
Saufen, trinken
und sein Mädchen haben
ist (das), was der heilige Fredman lehrt.

BB 260415